

Landmænd vante til at levere deres Korn, og under Forudsætning af, at Ministeren saa melder sig som Liebhaber, er jeg tilbøjelig til at tro, at han vil faa en ikke ganske ringe Portion Korn, navnlig af Byg, naturligvis fordi det her fortrinsvis gælder Bygegnene. Men hvis denne Periode ikke benyttes, er det min Overbevisning, at det senere hen vil vise sig, at de Kornpartier, der kunde være Tale om at købe, ligger fast, for der er ingen som helst Anledning for Landmændene til under de Omstændigheder at skille sig af med dem. Derfor glæder det mig, som sagt, at den højtærede Minister har Øje for, at Tidspunktet straks ved Høstens Begyndelse bør benyttes til Indkøb af saadant Korn, fornemmelig Byg, og naar Ministeren selv mener, at Ordlyden af § 2 aabner ham Adgang hertil, kan jeg for mit Vedkommende ikke have nogen Betænkelighed i saa Henseende. Ellers vilde jeg have ment, at det var saare let at foretage en Tilføjelse, der bemyndiger Ministeren til i det Omfang, han skønner ønskeligt, at foretage Indkøb, væsentlig af Byg, til den i § 2 fastsatte Pris, mod at det afleveres f. Eks. inden Udgangen af Oktober eller til en af Ministeren muligt senere fastsat Afleveringsfrist. En saadan Bestemmelse eller et foretaget Køb i Henhold til den nuværende § 2 medfører nemlig ingen som helst Risiko for Statskassen eller for den højtærede Indenrigsminister, det kan jo standses naar som helst. Jeg tror nu ikke, der er nogen Fare for, at Ministeren ad den Vej vil faa for meget Korn, men selv om der fremkom betydelige Partier, maaske mere end man her tænker sig, vilde det være let for Indenrigsministeren at redde sine udlagte Penge, idet der maaske vilde blive noget disponibelt til teknisk Brug, og for det kunde man altid tage en saadan Overpris, at man vilde være i Stand til trods den lille Overpris af 2 Kr. udover de 23 Kr., der ellers er normeret, at uddele noget til mindre Jordbrugere til den nævnte Pris af 23 Kr. For øvrigt fæster jeg mig ved, at den højtærede Indenrigsminister under Forhandlingerne i det høje Folketing brugte den Vending: Hvem ved, hvad Fremtiden vil bringe, og hvad den næste Høst vil bringe os. Det er gode Ord, det er der jo ingen, der ved. Jeg tror ikke, at Indenrigsministeren selv ved at forcere dette Køb, saa vidt igørligt, vil komme i den Vanskelighed at faa for meget. Jeg anbefaler altsaa, at man gør § 2 saa effektiv som muligt, jeg tror, det vil være tiltrængt

i videst Omfang ved Køb at supplere Udskrivningskornet.

Jeg har saa endnu kun nogle enkelte Bemærkninger at tilføje. Jeg ser med Tilfredshed, at de Rationer, der er lagte til Grund for de Beregninger, hvorpaa Lovforslaget hviler, er meget rigelige. Jeg finder dette ubetinget rigtigt. Jeg ser, at man gaar ud fra, at der skal finde en Omlægning af Menneskenes Ernæring Sted i Retning af Planteføde. Jeg mener at turde gaa ud fra, at under Drøftelsen af denne Forskydning i det forberedende Udvalg vil den ikke have mødt Indsigelse fra Medlem af Udvalget Læge Hindhede. Jeg ser endvidere, at der er beregnet 30,000 t Havre til Fabrikation af Havregryn. Det 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) rejste det Spørgsmaal, om vi vilde være i Stand til at fabrikere dem paa Landets Vejmøller. Med mit Kendskab til Havregrynsfabrikationen tror jeg rigtignok ikke, det vil kunne lade sig gøre. Jeg tror, det vilde blive en meget pauver Vare, man fik ad den Vej. Jeg fæster mig med Interesse ved det Kvantum, man saaledes har forbeholdt til Havregrynsfabrikationen. Efter mit Kendskab til Landets Konsum af Havregryn er det saa nogenlunde det 3—4 dobbelte af den hidtilværende Konsum. Jeg ser endvidere, at den Kornration, man tildele hver enkelt Individ af Befolkningen, er omtrent det dobbelte af den Ration, man andre Steder har maattet lade sig nøje med. Det samme gælder Sukkerrationen. Jeg kritiserer ikke dette. Jeg finder det rigtigt, at man rationerer meget rigeligt. Jeg har kun villet nævne det, fordi jeg føler mig overbevist om, at denne Del af Lovforslagets Præmisser vil kunne staa sin Prøve.

Jeg skal endnu kun fremføre en Bemærkning i min Egenskab af Repræsentant for de sukkerroedyrkende Egne. Jeg har med relativ Tilfredshed hilst den lille Lettelse i Kornudskrivningen for de sukkerroedyrkende Landbrug, der er foretaget i Folketinget, hvor Tallet 12 i § 1, 5te Stykke, er rettet til 10. En saadan Lettelse er ubetinget tiltrængt, thi det er netop de sukkerroedyrkende Egne, der i Aar staar overfor en ualmindelig ringe Høst. Denne Lettelse gaar altsaa i Retning af tiltrængt Retfærdighed. Jeg tror dog, at denne Retfærdighed vilde være sket Fyldest i endnu højere Grad, hvis man havde rettet 12 ikke til 10, men til 8 pCt. Da Lovforslaget skal til Udvalgsbehandling, er der jo Haab om, at det vil kunne lykkes at faa en Ændring paa dette Punkt.

Til disse Bemærkninger skal jeg ind-